

مهسعوود محهمهد

دهساتير

وهشانی یه کهم: گوڤاری «کاروان»، ژماره 12، مانگی 9 ی سالی 1983
وهشانی دووهم: سایتی www.mamosta.net پاییزی 2009

ناوانوه له خویندنهوهی بابه تی فارسی سهر به زمان و ئهدهب و ئاین چاو له وشه ی «دساتیر - دهساتیر» هه لده ئهنگوی وه ک که ده نووسری فلانه وشه ده ساتیرییه وه یا فلانه باوهر له ده ساتیره وه هاتوه، هه ندی جاریش ده بینیت فرههنگی وه ک «برهان قاطع» پایه ی به ره ژیر ده کریته وه به وه دا که وشه ی ده ساتیری تیکه وتوه. ئیمه مانانی کوردی عیراق له بهر که م پیوه ندیمان به سه قافه تی نوی فارسییه وه له ئاست ئه م دیارده یه ی به دم داها تنه وه ی نووسه رانی فارسی سه رده م له ده ساتیر ته نها هه سته کیسه یه کی بی سهر و سوراعمان بو ده مایه وه، ته نانه ت به ش به حالی خو م نه مده ویست پرسیاریش له دوسته باخه به ره کانم بکه م نه کا وه کوو ئه زموونی وه رسکه ری بی وه لامی لی بی ت. ئه م پرسیاره دهر نه براوه مایه وه تا کوو دوای کرانه وه ی کو ری زانیاری کورد و ئالو گو ری دیاری چاپکراو له نیوان ئه و و بنکه رو شنبیرییه دوور و نزیکه کاندایه شیک له و کتیبه فارسیانه ی به دیاری بو ی هاتن پرسیاره ی ده ساتیریان یه کالاکرده وه. ئه وساش چونکه کتیبه کان ته نها له کتیبخانه ی کو ری چنگ ده که وتن. هیندی کیشیان بو خو م ده هاتن [زوربه یان بو کو رمانه وه] و به ده گمه ن نه بی له لایه ن رو شنبیری کورد نه ده خویندرا نه وه، مه سه له که له تاریکیدا مایه وه. له یه که م جاری سهر م به م باسه دا گرت و بو م روون بو وه حه زم کرد بخریته سهر خوانی ئه ده بی کوردی، به لام باری ناله بار دهر فته تی نه دام تا کوو به و دوای یه عوزری پشتگو ی خستیم به ده سته وه نه ما ئیتر ویستم له گوشه یه که وه روونا کابی بو بهاویژم به لام ئه وساش بو دلنیایی بوون له وه ی که بلاو کردنه وه ی باسه که خو پیوه ماندوو کردن ده هینتی له هه ندی رو شنبیری هیژاوی شاره زا به سه قافه تی فارسی کلاسیکیم پرسیار کرد، دیار بوو له ناوی ده ساتیر به ولاره شتیکیان له و بابه ته بی نه گه ییشتوه. به م جو ره بو م دهر که وت روون کردنه وه ی پرسیاره ی ده ساتیر هه رنه بی سووچیکی سه قافه تی میراتی ناوچه ی روژه لاتی نزیک له تاریکی دهرده هینتی جگه له وه ی که نمونه یه کی گرنگیش له «ساخته کاری ئانقه ست به نیازی ره پیش خستنی ئامانجی ره چاو کراو» به بهر هوش و گوشه ی خویند ره وه ده گری به وه شدا ته لیکی خاوبوویه وه ی هه ست و سو سه کردن له مه یدانی هه لفریواندنی فکریدا کشت ده بیته وه. به هه مه حال ئاگادار بوون له هه ولی جو راو جو ری ده سخه له تدانی خه لقی به ره و ئامانجی به رزه وه ندی دنایی، به تابه تی له ری ئاینه وه، پی ناگو ترئ ئه رک و کات به فیرو دان چونکه وه ک ده زانین ئه م پی تو لییه ی تیک به ستنی ئاین و به رزه وه ند له کونه وه باوبوه.

ئیس تاش به پی داخوازی و بو لوان هانای دهر بیته بهر ته نانه ت، به زوری، ئایدیولو جی رامیاریش له شیوه ی ئایندا باوه ش به به رزه وه ندی دناییدا ده گری ئنجا پی ره وه کانی خو یانی تیدا به خت ده که ن: هیچ ئامانجیکی دنایی له شیوه ی ماده ی ره ق و ته ق و بی ئارایشت و ئاورینگدا ناتوانی بیته عه سای ئه فسوناوی به ده ست رابه ری دنایی یه وه خه لقی پی راپیچ بدات به ره و له خو بووردن.

هەر چونکه دهساتيريش له شيوه‌ی ئايدیۆلۆجیدا شيله و بيله‌ی له مه‌ردهم بزركاند توانی بو ماوه‌یه‌کی دوورودریژ شه‌دایان بکات، دواتریش که به به‌لگه‌ی زانستی بی ده‌مه‌ته‌قه پووجه‌ل بوونی به ئیسپات گه‌یشت، ریژ و پایه‌ی لای پارسیه‌کانی هیند بمینیتته‌وه، له‌وه هه‌ر بگه‌رئ که زه‌نه‌ی سه‌دان وشه‌ی دهساتير بو ناو فه‌ره‌نگ و ته‌ده‌بی فارسی سه‌ری گه‌یاند به‌حال و باریک که‌وا ره‌نگه‌ سوانه‌وه‌ی له ئیمکاندا نه‌مایی، چ نه‌ینیه‌کی سه‌رسوورینه‌ وه‌ها ده‌کات باوه‌ری پووجه‌ل و جنۆکاوی هینده به ئاسانی به‌نیتته‌وه و بچه‌سپیت؟ هه‌تا بیریکی راست و رووناک ده‌چیتته لانه‌وه ئیسکی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌بیتته خۆل که‌چی هه‌له‌ق مه‌له‌قی ده‌جال و‌گای ژیر زه‌وی خه‌ست خه‌ست ده‌نیشیتته ناخی دل و گیانی ملیونه‌های خوینده‌وار و ناخوینده‌وار، نه حکومه‌تیشی به دواوه‌یه و نه به‌رتیلیشی لی خه‌رج ده‌کری، سه‌یر له‌وه‌دایه که ده‌بینین بابه‌تی زانستیش ته‌گه‌ر هه‌چ لایه‌نی تیدایی سه‌ر به عاتیفه‌وه بنی ئه‌ویان جه‌زبه به‌خه‌لق ده‌گری. ئه‌م ده‌ساتیره‌یش له بابه‌تی هه‌له‌ق مه‌له‌قی ریژ لیگراوی بی به‌رتیل و بی ده‌سه‌لاته.

له کتیبی «فه‌ره‌نگ ایران باستان» (فه‌ره‌نگی ئیرانی کۆن) له بلاوکراوه‌کانی دانشگای ته‌هران، سالی 2535 ی شاهه‌نشاهی، نووسینی پوور داوود ئه‌م باسه‌ی ده‌ساتير هه‌ر له لاپه‌ره 17 تا کۆتایی لاپه‌ره 51 ی لیگرتۆته‌وه. دواتریش له پاشکۆی کتیبه‌که شه‌ش لاپه‌ره‌ی دیکه، له 329 را تا کۆتایی 334، به پشکیننه‌وه‌ی نوێ پرده‌کاته‌وه بو سه‌پاندنی باوه‌ریکی یه‌کجاره‌کی خۆی له باره‌ی سه‌رچاوه‌ی لی‌هه‌لقۆلینی ده‌ساتيره‌وه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی نووسینه‌که‌یدا باسی ته‌جره‌به‌ی خۆی له مه‌یدانی عیشقی زمان و داستانی کۆنی پارس ده‌کات که چۆن مه‌جزوو‌بانه‌ ریگۆزه‌ری سه‌ری به «ده‌ساتير» هه‌ه نا... و هه‌وه‌ل جار چ پایه‌یه‌کی له دل و ویزدانی دا هه‌بوه و دواتر مرۆی له خۆی باخه‌به‌تر چاویان باداوه‌ته‌وه سه‌ر ساخته‌کانی و ورده‌ و ئه‌ویش راستی مه‌سه‌له‌ی ده‌ساتیری بو روون بوته‌وه و تیگه‌یشتوه چ زه‌ره‌ریکی له باوه‌ر و له زمانی پارسی و فارسی داوه...

وه‌ک که پوور داوود خۆی له ناوه‌راستی لاپه‌ره 25 دا ده‌لی، منیش ده‌لیم [اینک ببینیم ده‌ساتير چیه‌ست - ئنجا بابینین ده‌ساتير چیه‌؟] لی‌ره به‌دواوه‌ قسه‌ له‌پوور داوود ده‌گێرمه‌وه.

مه‌لا کاووس له پارسیه‌کانی هیند، به‌نیازی ره‌وانده‌وه‌ی نه‌سازی و نه‌گونجانیکی سالنامه‌ی یه‌زدگوردی که ته‌فاوتی مانگیک تیدا سه‌ری نابوو به پیش و پاش که‌وتنی جه‌زنه‌کانی ئایینی زه‌رده‌شتی، له سالی 1778 ز. به‌رانبه‌ر 1192 ک، قه‌مه‌ری. له‌گه‌ل کوری خۆی «فیروز - فه‌یرووز» ناو چوو بو ئیران تا‌کوو له زه‌رده‌شتیه‌کانی ئیران ئاگادارییه‌ک له‌باره‌ی سالنامه‌ی په‌یدا

بكات و ئه و گرفتهی تهفاوتی یه ک مانگ له سالنامهی یه زدگوردی چارهسهر بکات، له شاری ئیسفههان دهسخهتیکي «دساتير» که تاکه نوسخه بوه به دهستی ده که ویت له گهل خویدا ده بیاته وه بو هیند. ئه وسا مه لا فه یروزی کورپی مه لا کاووس گهنج بوه، دواتر پاش چهندين سال له رهنج و زهحمهت که دهساتير به چاپ ده گه یه نی له دیباچه که یدا ئه م به یته به میژووی بلاوونوهی کتیبه که داده نی:

- بد صدو پنجاه هشت و یک هزار
- سال کین گنج نهان شد آشکار

«سال ههزار و سه دو په نجاو ههشت بوو که ئه م گهنجه شرایه وه ئاشکرا بوو، مه به ست له سالی 1158 میژووی یه زدگوردیه که ده که ویت به رانه ر سالی 1818 ی زاینی. نوسخه ی ئه و دهسخه ته که به فارسی نووسراوه تا ئیستاش له کتیبخانه یه کی بومبای که به ناوی مه لا فه یروژ ناونراوه هه رماوه. ئه و نوسخه یه به خه تیکي جوان نووسراوه، له ژیر رسته کانی ده فی کتیبه که خه تی سوور کیشراوه و ته فسیریشی به دوا دا هاتوه، نه ناوی دانه ری و نه سالی نووسینی روون نه کراوه ته وه.

مه لا فه یروزی پارسی کورپی مه لا کاووس به زمانی فارسی شیعری داده نا و هه لبه سته کانیشی له کتیبیکي سی جلدی به ناوی «جوړج نامه» که میژووی داگیر کرانی هیند له لایه ن ئینگلیزه وه باس ده کات چاپ کراوه و لای پارسیه کان ناسراوه.

مه لا فه یروژ له سالی 1830 ز. به رانه ر 1246 ی ک. دوعا خوازی له دنیا کرد، تا ئیستاش لای پارسیه کان به چاکه ناوی دیت، به پی نووسینی مه لا فه یروژ له دیباچه ی ده ساتیر، ساله های دریزی به و کتیبه وه خه ریک بوه. میژوونووسی ئینگلیز سیرجون مالکم sir john malcoim نووسه ری کتیبی History of Persia «میژووی فارس» له چهن د نامه یه کدا مه لا فه یروزی هان داوه بو بلاو کردنه وهی ده ساتیر. هه رچهن د له میژوه که یدا ناوی ده ساتیری هیناوه. خو ی کتیبه که ی نه دیتوه به لکوو له زمانی خه لقه وه قسه ی له باره وه ده کا. دواپی مه لا فه یروژ به یارمه تی ویلیه م ئه رسکین William Erskine ده ساتیری هیناوه ته سه ر ئینگلیزی و به دوو جلد بلاوی کردوته وه جلدی یه که م بریتیه له ده ق و ته فسیر و پپرست له زمانی ده ساتیر. جلدی دوه میشی وه گیرانیه تی بو ئینگلیزی.

به ر له ته رجه مه ی مه لا فه یروژ و ئه رسکین کابراهه کی دیکه ی ئینگلیز Duncan ناویک فه رمانفه رمای بومبای بوه دهستی داوه ته ته رجه مه ی ده ساتیر به لام به ر له ته واو کردنی خو ی

مردوه. دواى مردنى نه ته رجمه ناته واوه كه و نه نووسينى ديكه شى نه دوزراوه ته وه. رهنگه هه ندئ كه س گومان ببا كه مهلا فهيرؤز دهساتيرى هه لبه ستيبى به لام سه ره راى ته وهى كه مهلا فهيرؤز پياويكى پاك بوه و ساختهى ته وتويى لى نه وه شاوه ته وه. بهر له ويش به سهد سالى هى وه ها هه بوون دهساتيريان ديتبى، كوئنترين سه رچاوه يه كى ناوى دهساتيرى هينابى كتيبى «شارستان چهارچمن» ه.

نووسه رى ته مه يان [كه به پيى ناوه كه ي دياره 4 جلده] «بهرام كورى فرهاد كورى ته سفه نديارى پارسى» مه شوور به «فرزانه بهرام» ه گؤيا له ده وروبه رى 1034 ي ك. بهر حه يات بوه. شارستانى چه هار چه مه نيش له 1223 يه زدگوردى له بؤمباى چاپ كراوه. بلاوكه ره وه كه ي «سياوخش كورى اورنزديار كورى سياوخش اذرى» له ديباچه دا ده نووسى كه ته وه فرزانه به هرامه له شاگردانى «حضرت سپهر فضل اذركيوان كورى اذر گشسپ» بوه كه نه سه بى ده كاتوه «حضرت وخشور ساسان پينجه م». ليره دا ده بى ساسانى پينجه م كه به پينغه مبه ر ناسراوه له بيرنه كه ين تاكوو ديينه سه ر باسى ته وه له ده ساتيردا. كتيبى شارستان به ناته واوى كه وتوته ده ست ته و سياوه خشه ي كه بلاوى كردوته وه. له چه مه نى يه كه م باسى «كيومرت، سيامك، هوشنگ، تهمورس، جمشيد، آبتين، فريدون، ايرج، منوچهر، نوذر» هاتوه.

له چه مه نى دوهم قسه له باره ي «كيان، كيغباد، سياوخش، كيخسرو، كى پشين، كى ارون، له راسب، گشتاسب، زرتشت» وه كراوه. سه رانسه رى ته وه كتيبى به ثايه تى قورئان و به حه ديس و فه لسه فه و تصوف و عيرفان رازاوه ته وه هه ر ده لپى نووسه ره كه ي ويستويه تى له نيوان ئيسلام و «مزديسنا- مه زده يه سنا» دا گونجائيك په يدا بكات. رهنگه مه به ستي ديكه شى هه بووبيت به لام من [پوورداوود] بؤى ناچم. به لام كتيبى كه خؤى مايه ي سه رسورمانه: فرزانه به هرام له لاپه ره 228 دا ده لى «نابى به روااله تى نامه ي زه رته شت كه پيوستى به ته ئويل هه يه ره فتار بكه ين به لكوو ده بى ته ئويلى بكه ين تاكوو له گه ل ده ساتير بگونجى» له م رسته يه فو هى ديكه شى وه ها پينده چى فرزانه به هرام ده ستيكى له سه روكارى ده ساتير هه بى! «محسن فانى» له كتيبى كه ي «دبستان المذاهب» دا كه له سه ره تاي سه ده ي دوازده هه مى كوچى، نووسيوه تى له چه ند جيگه يه كدا ناوى ده ساتير له «شارستان چهارچمن» وه نه قل ده كات. «محمد حسين كورى خلف التبريزى» له فرهنگه ناسراوه كه ي خؤى «برهان قاطع» دا سه دان وشه ي ده ساتيرى هيناوه ته مجا له پيشه كى فرهنگه نكه كه دا ناوى ده ساتير نابات به لكوو سه رچاوه كانى وه ك «فرهنگ جهانگيرى، مجمع الفرسى سرورى، سرمه سليمانى، صحاح الادويه ي حسين الأنصارى» سه رژمار ده كا. له مه وه گومان نامينى كه ته مانه پيش مهلا فهيرؤز ده ساتيريان ديتوه. ته نانه ت مهلا فهيرؤز خؤى له ديباچه ي ده ساتيردا ده نووسى كه ده ساتير تا رؤژگارى «شامجهان كورى شاه اكبر» لاي زانايان

ناسراو و ناوداريش بوه دواتر كهوتوته په نهانی. كاتيكی كه مه لا فهیرۆز به پیتی گوته ی خو ی
نوسخه ی دهساتیری له ئیسفه هانه وه بۆ هیند هینا ناوی هیچ نوسخه یه کی دیکه ی دهساتیر له هیند
نه بیستراوه.

وه ك ده بینین له ههر جیگه یه ك ناوی دهساتیر هاتی و وشه یه ك له وه وه یاد کرای و هیا قسه یه ك
له ناوه رۆکیه وه کرای هه مووی ههر له نووسینی نوپیه و هیچ یه کیکیش له و نووسینانه بایه خ و
گرنگیه کی نیه. له وه وه درده كه وی میژوو ی دانانی دهساتیر له 350 سال تیناپه ری، واته ناچیته وه
پیش زه مانى شاعه باسی گه وره ی سه فه وی 1038-995. خو ته گه ر دهساتیر وه کوو شارستانی
چه هار چه مهن و «برهان قاطع» له هیند نووسرای و نوسخه یه کی له ویوه بۆ ئیران هاتی ده بی
له رۆژگاری «اکبر شاه هندی» پهیدا بووی. به پیتی ناوه رۆکی دهساتیر پتر هه لده گری كه له سه ر
زه مینی هیند نووسرای نه ك له ئیران. بووژانه وه ی ئایینی له زه مانى ته كبه ر شاهدا زه مینه یه کی
هه مواری بۆ ئایینسازى پیک ده هینا. ته كبه ر شاه خو ی له ساله کانی 1014-963 ی ك.
حوکمرانی کردوه و خوازیری ئایینیکی نو ی بووه به ناوی «توحید الهی».

دهساتیر كه ئاوپته ی باوه ری جوړاو جوړ و به یه كدی دژ و تیک هه لشیرواوه ده بی به ره می
بیروباوه ر تیکه ل و پیکه له کانی ته و سه رده مه بی كه وا ده وه ستیتته به رانه ر رۆژگاری شاعه باسی
گه وره.

كه ده لیم نابی سازدانی دهساتیر له 350 سال کونتری له و روه وه یه كه ته و ته فسیره ی به سه ر
ده قی دهساتیره وه نووسراوه ده مو دووی ته و زه مانه ی هه یه. هه رچه ند له دهساتیردا وه ها رانویندراوه
گویا ته فسیره که ی هی ساسانی پینجه م و له رۆژگاری «خسرو پرویز» بۆ دهساتیر نووسراوه، به لام
دیاره ده بی ته و فارسییه ساخته و نادرسته هی سه رده می سه فه وه یه کان بی، ته وه نده ش نزم و
ناریکه ده بی له دره وه ی ئیران نووسرای. چه ندین پیشگویی خراوه ته دهساتیر [وه ك كه خه به ری
فه تحی ئیسلام بۆ ئیرانی تیدایه] كه ده ستی ساخته چییان ده کاته وه.

له نامه ی ساسانی پینجه م له به نده کانی 18، 19، 24، 25، 31 هاتوه: «دیتت به دکاری ئیرانیان
كه په روپزیان کوشت، ته و که سه ی من به رزم کرده وه ته وان هالیان داشت، وا له عه ره بان پاداش
وه رده گرنه وه. هه لگرنه وه کوژراوی خو یان له سه ووزپوش و ره شیوشان. كه هه زاران سالی عه ره ب
به سه ر دیندا [دینی ئیرانه] تپه ری گۆرانی وه های به سه ردا دیت به خاوه نی نشان به ی
نه یناسیتته وه».

ئهم پيشگوويي به چاكي ئه وه ئاشكرا ده كا كه نووسهري دهساتير هزار سال دوای رهوی عه ره ب ژياوه كه ده كاته وه زه مانى سه فه وى. ههروه ها به ندى دوايين له پيشگووييه كه دا پاته وپاتى ئهم شيعره يه كه ده لى:

دين نزا ازى ارايشند
ازى ارايش و پيراييشند
بكه بيستند بران برگ و ساز
گرتو به بينى شناسيش باز

«خه ريكن ئارايشتى دینه كه ت ده دن»

«ئارايشتى ده دن و ريكي ده خه ن»

«ئه وه نده يان به رگ و با تيه ستوه»

«گه ر بيبيئته وه ناى ناسيته وه»

ئه وه ته رزه پيشبينانه به تايبه تى له نامه ي ساسانى يه كه م زوره جگه له عيسا خه به ر له مانى و مزده ك و چه زه تى محهمه ديش ده دات.

كه واته دهساتير سه ره راي ئه وه هه موو ته قله بازيه رى نيه شانازيش بكا به كوئينه يى. بو ئه وه ي گوته دريژ نه بيته وه چاو له و نيشانانه ده پوشين كه به لگه ي نوئ بوونى دهساتير به دهسته وه ده دن و به خه ي ته قله بازيه كانى ده گرين.

ناوى دهساتير خوئ وه ك ئه و زمانه ي پي نووسراوه و بابه ته كانى تيدان، ئه ويش نادروست و ساخته يه چونكه وشه ي «دهساتير» ريژه ي «منتهى الجموع» عه ره بيه و له «دستور» ي فارسى وه هاتوه. فه ره نكي «انجمن ارى ناصرى» به خو راي هه ولى داوه بو پهيدا كردنى ريشه يه كى ديكه بو «دهساتير».

به گوته ي دهساتير شازده پيغه مبه ر، كه به ته عبيري دهساتير پيان ده لى «فرجيشور» گه ييشتونه ته پله ي وه رگرتى قسه ي ئاسمانى ئه مانه پيغه مبه ره كان: 1- مهاباد 2- جى افرام 3- شاي كليو 4- ياسان 5- گلشاه 6- سيامك 7- هوشنگ 8- ته مورس 9- جمشيد 10- فريدون 11- منوچهر 12- كيخسرو 13- زدشت 14- سكندر 15- ساسانى يه كه م 16- ساسانى پينجه م [به ريئووسى ناو كتيبه كه ناوه كانم نووسى].

دهساتير بریتیه لهو نامه ئاسمانیهی که بۆ پیغه مبه رانی هه ناردوون. نامه ی «هۆشهنگ» ناوی «جادوان خرد» بوه. نامه ی «تهورس» ناوی «برین فرهنگ» هی «جمشید» ناوی «فرازین ارون» هی «فریدون» ناوی «هنرستان» هی «منوچهر» ناوی «دانشیار» هی «کیخسرو» ناوی «سروش کردار». خانه دانی یه که م پیغه مبه ر که پی گوتراوه «آبادیان» له ماوه ی یه ک سه د «زاد» دا خوسره و بیان کردوه. بابزانین «زاد» ده کاته چهند سال.

له دهساتیردا هه ر «زاد» یک هه زار «واد» ساله. واد سی هه زار «جاد» ساله. یه ک جاد هه زار «مه رهد» ساله. یه ک مه رده هه زار «وه رهد» ساله. یه ک وه رهد هه زار «فه رهد» ساله. هه ر فه رهد یک یه ک ملیون ساله. ملیاریک سال پی ده گوتری «اسپار». ده ملیون سال «سحار» یکه. سه د هه زار سال «سلام» یکه. به و پیه یه ک زاد سال ده بیته ئه م ژماره یه:

3 000 000 000 000 000 000 000 [له نووسینی پوور داوود له جیاتی 3 ژماره ی 2
 نوسراوه به لام هه له یه چونکه ژماره 3 له و حسابانه دا هه یه نه ک 2] ئنجا بۆ خۆتان بزنان یه ک
 سه د زاد که دریزی فرمانره وایی خانه دانی ئابادیانه چهند سال ده گریته وه [سی سه د هه زار
 ملیون ملیون ملیون]. دوایین پادشای ئه م خانه دانه که ناوی «ابادازاد» بوه خهسته و دلماو بوه
 که ئیتر نه یوانیوه مه ردم له که چ رهفتاری بگپریته وه به ناچاری له جیهان زویر بوه و له به رچاوان
 بزربوه. جیهان له وه دا پر بووه له ئازاوه. چهندین که سی میرخاس داوایان له «افرام» کوری ئاباد
 ئازاد کردوه که له سه ر تهختی باوکی دابنیشی. له وده مه دا فه رمانی ئاسمانیشی پی گه یشت و بوو
 به هه لبژارده بۆ سه روه ری و ریتمای خه لقی ئه م دنیا یه. که نۆره ی پیغه مبه رایه تی و خوسره وایه تی
 به ئه فرام گه یشت له قه بی «جی» بۆخۆی هه لبژارد. له وه به دواوه جینشینه کانی ئه و هه موویان به
 «جی» ناو ده بران. خانه دانی «جیان» یه ک «اسپار» سال که ده کاته یه ک ملیار سال
 فه رمانره و ابوون. دوایین مه زنی ئه م خانه دانه ش «جی الاد» وه کوو «ایاد ازاد» له کرداری
 نابه جیی مه ردم وه ته نگ هات و رووی له دنیا وه گپریا. ئه وسا دیسان ئازاوه ته نییه وه تا کوو کوری
 ئه و «کلیو» به داخواستی مه ردم و فه رمانی ئاسمان له شویتی باوکی دانیشت و له قه بی «شای»
 بۆ خۆی هه لبژارد. خانه دانی ئه میان به «شایان» ناوبران. ئه م خانه دانه یه ک خانه دانه یه ک
 «سمار» سال که ده کاته ده ملیون سال فه رمانره و ابوو. دوایین مه زنیان «شای مه یول» له کرداری
 ناره وای خه لقی په ککه وته بوو ئه ویش وه ک «اباد ازاد و جی الاد» له گه وره یی کنارگیر بوو له به ر
 چاوان ون بوو. دیسان ئاگری ئازاوه زمانه ی کیشا تا کوو مه ردم به فه رمانی ئاسمان «یاسان»
 کوری «شای مه یول» یان به گه وره و رابه ر و پیغه مبه ر هه لبژارد. خانه دانی یاسان پی ده گوتری
 «یاسانیان» جوده تی ئه مانه نه وه دونۆ «سلام» سال بووه. گوتمان هه ر «سلام» یک سه د هه زار

ساله. دوايين پادشاي هم خانهدانه كه ناوي «ياسان اجام» بوه. هويش له پاشايي و له زيان كنارگير بوه. نازاوه دنياي داگرت، مهردم وهكوو ديوان كهوتنه گياني يهكدي تا هوهي ناوي نادهميزاديبان پي رهوا نهديتراوه. دنيا رووي له كاولي كرد. وههابوو تاكو خوداي گهوره «گلشان» ي كوري «ياسان اجام» ي به پينغهمبهري و فرمانگوزاري خستهكار.

له ميژو و داستان و نووسينه دينييهكاني تيران كهسمان چهنك ناكهوي بهناوي «مهباباد و جي افرام و شاي كليو و ياسان». ههمانه فرمانرهواي دهسكردى ناو دهساتيرن.

بهلام دوازده پينغهمبهرهكه ي ديكه كه له دهقي دهساتير بهناويك و له تفسيرهكيشي به ناويكي ديكه نووسراون بهم جوړهن.

- 1- فرزينسار   گلشاه ياخود كيومرث
- 2- سيامر   سيامك
- 3- هورشار   هوشنگ
- 4- تخمورد   تهمورس
- 5- جرمشار   جمشيد
- 6- پرسيدوم   فريدون
- 7- ميرزاد   منوچهر
- 8- سكلاسرو كوري سياوخش   كيخسرو كوري سياوش ياخود هيرتاووش
- 9- هرتوش ياخود هرتوشاد كوري هرسفتمار   زرتشت اسفنتمان
- 10- سيمكندش   سكندر
- 11- خرمين سرسار   يهكه م ساسان
- 12- پندم ارديناس   پينجه م ساسان

بي هوهي بليم دياره هم ناوانه نووسهري دهساتير ههلي بهستون، هيچ يه كيك لهوان هه ناوهيان نه بوه كه دهساتير بوي داناون. له نافيستادا كه كوئنترين سه نهدي نووسراوي تيرانيان حيساب دهكري تا دهگاته «زرتشت» بهم جوړه ناويان هاتوه:

- Gaya- maretan   كيومرث
- Syamaka   سيامك
- Haoshangha   هوشنگ

تھمورث	Takhmo- urupa •
جمشيد	Yima- khashaata •
فريدون	Thrbelana •
منوچهر	Manush- Ichithi ra •
خسرو	Haosra vanyhu •
سياوش	Syavat shan •
زرتشت	Zarathushtra •

• ناوی خانهدانی زهرتہ شتیش spitama سپیتمان.

له ئافیتسدا «کیومرث» له جیئی ئادهمی سامیه کان یه کهم مرؤفه. له دهساتیردا «مهباد» یه کهم مرؤفه. ئهوانی دیکه هه موویان به جگه له زهرتہ شت له ئافیتسا و له داستاناندا له چاکان و گه وره پیاوان و ناودارانن، چونکه داستانی پیشدادیان موشته ره که له نیوان ئیرانیان و هیندیان هه ندیک لهوانه ناویان له نامه ی دینی بره هه نان «فیده veda» دا هاتوه. به لام له هیچ پرویه که وه له گه ل ناوه کانی دهساتیر یه ک ناگره وه. واتای ئه و ناوانه ی له لیسته ی سه روودا ژماردمان بو ئیمه ئاشکرایه، گومانیش له وه دا نییه که له سه رچاوه ی ئافیتسا و نووسینه کانی په هله و ییه وه به دروستی پیمان گه یشتوون، ئه و گورانه ی له فارسیشدا به سه ریاندا هاتوه به پیی دهستور و قاعیده بووه.

ئه م ما یه کهم ساسان و پینجه م ساسان که له دهساتیردا به پازدهمین و شازدهمین پینجه مبه ر ژمیراون و گویا یه کیکیان له باپیرانی ئه رده شیری پاپه کان و ئه وی دیکه شیان له رۆژگاری خوسره وی په رویز له «مرو» پینجه مبه ر بوه. وه ک ده زانین له میژوودا ساسان باپیر وه یا یه کیک پیشینانی ئه رده شیری پاپه کانه که له سالی 224 ی ز. خانهدانی شاهه نشاهی ساسانیانی بنیاد ناوه. له گۆشه و سووچه کانی میژوودا تووشی چهند که سیک دین ناویان ساسان بوه به لام له هیچ جیگه یه کدا ناویشانی پینجه مبه ر ساسانی یه کهم و پینجه مبه ر ساسانی پینجه م نییه. وه ک دیتمان له دهساتیردا ئه سکه نده ر دوا ی زهرتہ شت چواردهمین پینجه مبه ری شیران بوه. له دهساتیردا ئه سکه نده ر ناوی هاتوه به «سمکندش کوری نشاب واته دارا». ئه م پینجه مبه ره هه مان مهلعوونه که له 330 سال پیش عیسادا ئیرانی له خاک و خوون کیشا، دل رهقی و بیدادی ئه و له عه ره به کان [له نووسینی خوئدا گوتوومه نووسه رانی فاسی سه ر به قه و مایه تی ئیسلام و جه نگیز وه کوو یه کدی حیساب ده کهن. م. محمه د] و ته یموور که متر نه بوه. ئه سکه نده ر له هه موو نامه ئاینیه کانی په هله وی به «گجستک - گوجه سته ک» واته پیس و ناپاک و ویرانکه ری ئاین ناوی هاتوه و له کۆنه وه به لای ئیرانیان مه علوومه ئه و ئافیتسای سووتاندوه. گومان نییه له وه دا که له ئاکامی داگیر کرانی ئیران له لایه ن ئه سکه ندر و جینشینه کانی «سلوکیه کان» به شیکی نامه ی

ثاينى ئيرانيان له ناوچوو. تهنهت كاته كان و سرووده كانى زهرتشتيش ههر لهو رۆزگارانهدا نابوود بوون و تهنه چهند پارچه يه كيان به ئيمه گه ييشتوو.

راسته ئهسكه ندهر له داستانه كانى ئيمه، وهك شانامه ي فيردهوسى و ئهسكه ندهر نامه ي «نظامى» و ميژووى «طبرى» و هى ديكهش، ناوى به چاكه هاتوو به لام دهبي بزاني نزيكى ههشت سهده دواى ئهسكه ندهر كتيبيكى كه يونانيه كان له باره ي ئهسكه ندهر يانه وه نووسى و به ناوى «كاليستينس kailisthenes» بلاوبوو برىتيه له داستان و ئهفسانه، به پيى دلخوازى خويان لهو كتيبهدا ئهسكه ندهر يان باس كردوو، ئه و كاليستينسه ي كتيبه كيان له ناوى ئه و به ستوو به كيك بوه له نووسه ره ناوداره كانى يونان كه له كاتى له شكر كيشى ئهسكه ندهر بو سه ر ئيران له گه ل كومه ليك ميژوونووسى يونانى به گه ل له شكره كه كه وتبوون. له مه دا وهك كه دو ترا سولتان مهحمودى غه زنه يى له ره وى بو سه ر هيند دهسته يه ك نووسه رى له گه ل دابوون تاكوو به نووسين پيدا هه لبلين، ئهسكه ندهر ييش ژماره يه كى له نووسه ران به گه ل خوى دابو تاكوو مه دحى بكه ن و تام و شاميك بخه نه داگير كردنه كانيه وه باسى پاله وانه تى بكه ن به لام كاليستينس نه بويسه خراپه كانى ئهسكه ندهر به چاكه له قه لم بدات و پله ي ئهسكه ندهر بگه يه نيته پايه ي خوايه كانى يونان. ئه مه بووه هوى ناره زامه ندى ئهسكه ندهر له كاليستينس تا به گوناھيكي تاوانبار كرد و خستيه زيندانه وه و تيدا مرد. ئه وه ي كاليستينس له ژيانى خويدا به ره واي نه زانى دواى هه شت سه د سال له مه رگى كه سانى ديكه هاتن په سه نديان كرد و ههر به ناوى ئه وه و قاتله كيان، كه ئهسكه ندهر وه كوو په روه ردگار هه لداوه. ئهفسانه ي ئهسكه ندهر له سه ده كانى ناوه راستدا به زمانى لاتينى و ئه رمه نى و عيبرى و عه ربه ي ته رجمه كرا. هه رچى له ئه ده بيات و داستان و ميژووى فارس له باره ي دوژمنه كو نه كه ي، ئهسكه ندهر وه، ياد كرابى هه مووى له سه رچاوه ي يونانى و هه مان كتيبي ساخته وه هاتوو، بينگومان كتيبي «خداى نامك» ي په هله وى كه كانياوى ليوه هه لينجاني شانامه يه هيج باسيكى ئه وتويى له باره ي ئهسكه ندهر وه تيدا نه بووه. به پيغه مبه ر زانينى «گجستك ئهسكندر» له ده ساتيردا باشتيرين به لگه يه كه ثاينى ده ساتيرى هيج سازانتيكى نييه نه له گه ل دينى زهرده شت و نه له گه ل ميژوو.

دهساتير به چاوليكه رى له ئاقيستا خاوه نى مه تن و ته فسيره. مه تنه كه ي به 16 به ش دابه ش كراوه و ههر به شيكيشى به پيغه مبه ريكه وه به ستراوه ههر يه كيك لهو 16 نامانه خاوه نى چهند به نديكه. به نمونه، نامه ي ئاباد 170 به نده، هى «جى افرام» 88، هى «شاي مليو» 80، هى «ياسان» 12 ههروه اش نامه كانى ديكه دريژتيرينان نامه ي زهرتشته به 164 به نده وه كه هيج يه كيكيان ويچوونى نييه له گه ل گوته كانى زهرتشته له كاته كاندا. تهنه پينج سروود له گوته كانى زهرتشته

میلیون سال گۆرانی به‌سهردا نه‌یه‌ت [دوای چه‌ند دیریک نموونه‌ی نه‌گۆرانه‌که دیت، م. محهمه‌د] که‌چی زمانی ئیستا‌که‌ی فارسی له‌گه‌ل په‌هله‌وی و زمانی په‌هله‌وی له‌گه‌ل هه‌خامه‌نشی جوداوازیان زۆره‌هه‌موو جوداوازیه‌که‌ش له‌ماوه‌ی یه‌ک هه‌زار سالدا رووی داوه‌ چونکه‌ مه‌علوومه‌ له‌ نیوان ته‌رده‌شیری سییه‌می هه‌خامه‌نشی «359-338 پینش عیسا شایه‌تی کردووه» که‌ نووسراوی به‌ فارسی تا ئیستا‌ش ماوه‌ و له‌ نیوان «حنطله‌ی بادغیسی» که‌ چه‌ند شیعری فارسی لی‌ به‌جی ماوه‌ ته‌نها هه‌زارو سه‌دو ته‌وه‌نده‌ ساله‌ تیپه‌ریوه‌ و جوداوازیان دیا‌ره، ته‌مما زمانی ده‌ساتیر له‌ رۆژگاری مه‌هاباده‌وه‌ که‌ زانیتان پینش چه‌ندین هه‌زار ملیون سال ژیاوه‌ هه‌تا رۆژگاری ساسانی پینجه‌م که‌ هاوچه‌رخ‌ی خوسره‌وی په‌رویز بووه‌ هیچ گۆرانیکی به‌سهردا نه‌ها‌تووه‌: به‌نموونه‌ له‌ سه‌ره‌تای نامه‌ی مه‌هاباد چمراس 3، ده‌فهرمو‌ی: «فرشیدشمتای هرشنده‌ هرشنشگر زمرپان فراهیدور». له‌ سه‌ره‌تای نامه‌ی ساسانی پینجه‌میش ده‌نووسی: «فرشید شمتای هم‌رشنده‌ هرشنشگر زمرپان فراهیدور».

ته‌م زمانه‌ی ده‌ساتیر نه‌ به‌ زمانی کۆنی ئیرانی وه‌ک فورسی هه‌خامه‌نشی و ئافیشتایی و په‌هله‌وی و پا‌زهند، نه‌ به‌ له‌هجه‌کانی کۆنی ته‌خاری و سه‌کزی و سوغدی و غه‌یری ته‌وان ده‌چی به‌ [کورتی] خزمایه‌تی له‌گه‌ل هیچ زمانی ئاده‌میزادی کۆن و نویدا نییه‌. ته‌م زمانه‌ له‌لایه‌ن دروستکه‌ره‌که‌یه‌وه‌ پینی گوتراوه‌ زمانی ئاسمانی، چونکه‌ له‌ هیچ جینگه‌ و هیچ کاتیک و لای هیچ یه‌کینک له‌ میلیله‌تانی جیهان زمانی وه‌ها نه‌بووه‌ هه‌ر ده‌مینته‌وه‌ له‌ چه‌رخ و فه‌له‌ک و ناهید و که‌یوان که‌ له‌ نه‌ینیه‌کانیان ئاگادارنن زمانی وه‌ها به‌کار به‌یندیری یاخود ده‌بی بلیین کابرایه‌کی فیلباز له‌م تۆپه‌ خاکیه‌ی خۆمان زه‌مانیک گۆشه‌گیری کردووه‌ و ته‌و زمانه‌ی له‌لای خۆیه‌وه‌ هه‌لبه‌ستووه‌. خوداوه‌ند به‌م زمانه‌، چه‌ ئاسمانی بی‌ چه‌ زمینی، له‌گه‌ل شازده‌ پیغه‌مبه‌ری بژارده‌ گفتوگۆی کرد و بو‌ ئیمه‌ی به‌نده‌کانی خۆی وه‌لامی نارد و ده‌ستووری دانا تا‌کوو بتوانین [راه‌ ازچاه‌ شازشناسیم- رینگه‌ له‌ زیندان جودا بکه‌ینه‌وه‌] و له‌سه‌ر ته‌نجامدا رزگار بین. ده‌ستووری ئاسمانی ده‌بی له‌لایه‌ن مه‌رده‌مه‌وه‌ تا رۆژی ژیا‌نه‌وه‌ به‌کاربیت و ئایینی مه‌هابادی گه‌وره‌ له‌ بیر نه‌که‌ن. هه‌ر چونکه‌ رزگاری له‌ هه‌ردوو دنیا‌دا به‌ند بووه‌ به‌پیره‌وی کردن له‌ ده‌ساتیر خوداوه‌ند فه‌رمانی دایه‌ دوایین «وخسوی» ی خۆی که‌ ساسانی پینجه‌مه‌ تا‌کوو نامه‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌ینته‌ سه‌ر زمانی ده‌ورانی خۆی.

ساسانی پینجه‌میش وه‌های کرد: هات فه‌رمووده‌کانی هه‌ر شازده‌ پیغه‌مبه‌ر که‌ نامه‌ی خۆیشی یه‌کینکه‌ له‌و فه‌رموودانه‌، ته‌فسیر کرد و به‌پینی پینوست روونی کردنه‌وه‌. له‌دوای هه‌ر ئایه‌تیک ته‌فسیره‌که‌ی دیت به‌و جو‌ره‌ی که‌ ئیمرو ده‌زانین پیغه‌مبه‌ری پیشینان چیان گوتوه‌. ته‌گه‌ر ته‌و

تهفسیره نهبوایه نهمان دهزانی «کایستنی کارستنی هارستنی وارستنی شالشتنی» چ واتایه کی ههیه. بهلام له رووناکی ئەم تهفسیرهوه دهزانین «جی افرام» بهوهدا دهفهرمووی «گوتهی خودا و نامهی خودا و ههناردهی خودا دهبی بزانیین». ههلبهت ئایهتی کورتیلهی ئاسمانی واتای زوری ههیه بویه ساسانی پینجهم و ئەو پینج وشهیهی مهتنی دهساتیری به 176 وشهی دیکه شرح داوه [لیره بهدواوه 9 دیر له نووسینهکهی پوور داوود جۆریکه ئەگەر وهکوو خوی وهگرپدریته سهر کوردی لی حالی بوونی زهمهته، من مهفهوممهکهی به کورتی دهنووسمهوه: ساسانی پینجهم که هاوچهرخی خوسرهوی پهرویزه دهبوو ئەو تهفسیره به زمانی ئەو سهردهمه بنووسی. لهو سهردهمهشهوه نمونهیهکی نووسراوی گرانبهها به ناوی «ماتیکان هزار داتستان» بهجی ماوه کهچی تهفسیره که هیچ ویچوونیکی لهگهڵ ئەو زمانهدا نییه بهلکو به زمانی فارسی سهردهمی شاعهباس نووسراوه که ههزار سال له ساسانی پینجهم دواتره دیاره ئەو کهسهی دهساتیری ههلبهستوو له سهردهمی شاعهباس به زمانی سهردهمی شاعهباسی نووسیوه].

زمانی تهفسیری دهساتیر فارسییه ئەمما پارسی نه گهه! له ههر جیگهیهکی بهرانبهر وشهی عهرهیی هی فارسی چنگ نه کهوتبی یهکیکی ساختهی بو دروست کردوو. ههر ئەو وشه ساختانهن به پارسی دروست وهگرایون و چوونهته ناو «برهان قاطع و چمن ارای ناصری» له نامهی «جی افرام» دا دوو بهندی 70-71 ئەمه دهلی: «دوو جۆره نامه خوداییین، یهکیان «مهین نامه- نامه ی گهوره» که له خهلقی دوو جیهان دهووی، ئەوی دیکهش دهساتیرکه «کهین نامه- نامه ی بچوو کیش» ی بی دهگوتری.

ئەمش نمونهیه که لهو «کهین نامه» یه که دهساتیری ئاسمانیه: خودا نو ئاسمانی خهلق کرد. ههر یهکیکیان خاوهن هۆش و گیان و لهشه، له ئاسماناندا فرشتهی بی ئەژمار و ئەستیره ی زور ههن، ههریهک لهوانیش هۆش و گیان و لهشی ههیه، ئەستیره گهروکهکانیش خاوهن هۆش و گیان و لهشن. هۆش و گیان و لهشی مانگ ناویان «فرنوش، ورنوش، اردوش» ه، هۆش و گیان و لهشی تیر «عطارد» «وارلاس، فرلاس، ورلاس» یان پی دهگوتری، ناوی هۆش و گیان و لهشی ناهید «زهره» «نروان، فروان، زروان» ه، ناوی گیان و هۆش و لهشی رۆژ «شادارام، شادایام، تشادارسام» ه. هۆش و گیان و لهشی بههرام «مریخ» به «بهمن زاد، فرشاد، رزبادواد» نافرهت بوون. ناویان هۆش و گیان و لهشی هر مزد یاخود برجیس «مشتری» «نجم داد، نجم اراد، شیداراد» ه. هۆش و گیان و لهشی کهیوان «زحل» «فرنسا، لاتینا، ارنا» ناویانه.

جیهان وه کوو ئادهمیزاده: ئاسمان پیستی ئه وه، که یوان سپلی، بهرجیس جگه ری، به هرام زلاوی، رۆژ دلی، ناهید معیده ی، تیر میسکی، مانگ سپیه رلاکی، ئهستی ره کان و بورجه کان دهماره کانی، ئاگردتی ههوا هه ناسه ی، ئاو ئاره فه ی، خاک تۆزی پی، بروسکه بزهی لیوی، گرمه ی ههور ئاوازی، باران فرمیسکی، کانگه کانی گیاکان و گیانله به ره کان کرمی له شی.

پیستی ئادهمیزاد وه کوو ئاسمانه و حهوت ئه ندامه کانی، سه ر و سنگ و میعه ده و دوو ده ست و دوو قاچه کانی، له جیی حهوت ئهستی ره گه رۆکه کانن، خوین و به لغم و سه فراو سه ودای له جیی چوار «عنصر» ی ئاو و ئاگر و خاک و ههوان، ئهستی ره بی ئه ژماره کان و حهوت چه رخ له کاری جیهاندا ده سه لات و ته ئسیریان هه یه پیویسته بو ئهوان «سنجستان» واته جیگه ی په رستن دروست بکریت و به بوت برازیته وه.

له دهساتیردا قسه له باره ی «تناسخ» وه زۆر هاتوه. گیانی هه موو بونه وه، له مرۆف و گیاندار و روه ک و شتی بی گیان، له له شیکه وه بو له شیک گوێزه ده کات. له نامه ی مه هاباددا پیغه مبه ر ئاباد له خودا ده پرس ی بۆچی پاشایان و فه رمان ره وایان و توانایانیش له ژیاندا ره نج و غه م ده بینن؟ خودا له وه لامدا ده لی: چونکه ئه وانه له ژیانی له شی پیشتریان به دکار بوون جهزایان له ژیانی دواتریان ده بیننه وه، به نه خووشی و رهنجووری له دایک ده بن وه یا به ده ردی دیکه گرفتار ده بن. گیاندار ی زه هراوی و درنده ده یان گه زن. ئه مانه تۆله ی کرداره کانی ژیانی پیشینی خو یانه. هه روه ها گیانه وه ری درنده و مه ل و چاری هه ریه که یان پاداش وه یا جهزای ژیانی پیشینی خو یان له ژیانی دواتریان ده بیننه وه. ئه گه ر سووری یه ک ژیان بای سړینه وه ی گونا ه ی پیشووتری نه کرد له ده وره ی ژیانی سییه م و چواره م جهزا ده درین، ئه وه ن ده چن و ده بنه وه تا کوو گونا ه ی پیشین پاک ده بیته وه. ئه و که سانه ی به دکارن له ژیانیک دیکه یان ده چنه قالبی کانگه «معدن» وه. چارییه کانی که له م جیهانه دا وه کوو ئه سپ و گا و حوشر و که ر بارکیشن که سانیک بوون که وا چوونه ته قالبی جانه وه ران و له بار به ریدا جهزای رهفتاریان ده بیننه وه.

له دهساتیردا زه حمهت کیشان و وه رزش و خو شه کاندن زۆر بایه خ ی پی دراوه، له ریازه کیشان و رۆژوو گرتن و دوعا کردندا ده شی گیانی ئاده می له کلیشه ی ده رجیت و بو ته ماشای جیهان بروات و دواتر بیته وه له شه که یه وه که سیکی گه ییشته ئه م پایه یه چی دیکه گیانی قالب گوړی ناکات. ئه و ته رزانه دوا ی مه رگ له به هه شتا نه مر ده بن.

کوشتنی چاری و خواردنی گوشتیان له دهساتیردا حه رام کراوه. ده بی مردوو یان به خاک بسپیردری یا خود بسووتیندری، له و جو ره مه بستانه وه که پیچه وانه ی ئایینی ئیرانیانه دیار ده دات

دهساتير پئوهندی بههيندهوه ههيه ياخود، وهکوو پئشر گوتمان، لههيند نووسراوه. جگه لهمه زور له وشه دهساتير هيندين كه هاتووه سهروگوپلاكي شكاندوون و شپوهي گوريوون و وشه نوپي لي سازداون هه وهك لهگهل زور وشه فارسيشدا ئهमेي كردوه.

نووسهري دهساتير ههرشتيكي له ديني برههمهني و زهردهشتي و ئيسلام و ديني ديكه ييستبي وهيا خوئندبي دينيكي نوپي لي پئك هيناوه و بهناوي خودايهك كه پئي دهلي «مزدام» و بهيارمهتي 16 پئغهمبهربانگ هئيشتنى خهلقي دهكا بو ئه و دينه. له دهساتيردا ديني برههمهني پتر له دينهكاني ديكه شوپتي دياره، تصوفيش كه لهسهردهمي ئهكبهرشاي هيندي رهونهقي ههبوو له و دينهدهردهكهوتتهوه.

رهنگه تا ئيستا كهس پئرهوي ئه و دينه نه كرديج ههچهند له دهساتيردا نامهي ساساني يه كهم دهلي ئه زهردهشيري پابهكان و پراي ئاتهشگهده بوتخانهي ئهستيرانيشي دروست كردوو. ئيمروكه شتيكي له دهساتيردا گرنگ بي زمانه كه يه تي نهك باوه ره كه ي چونكه زهرهريكي له وه وه پيمان گه ييستبي له زمانه ساخته كه يه وه هاتووه نهك له دينه ساخته كه يه وه. ئه گهر زيانيكي ديكه ي هه بووبى له غهيري زماندا به زهردهشتياني گه ياندوو كه بين نامه ي وهها ناپاك به نامه ي ئايني خوواني وه ربگرن. ليره به پيشه وه گوتمان نووسهري «برهان قاطع» سه دان وشه ي هيناوه بين ئه وه ي بلي ئه و گه وه ره گران به هايانه ي له كام گه نجينه ي نرخدار هيناون.

به دبه ختانه ئه و فرههنگه سهراپا نادرسته ي كه لههيند نووسراوه و كهوتوته دهست ئيرانيان بين ئه وه ي وشهكاني هه لسهنگينن له هه لبهست و په خشان به كاربان هينان. داوي بلاوكرده وه ي دهساتير ئه و وشانه ورده ورده پتر كهوتنه كايه وه هه چهند بلاو كه ره وه ي دهساتير مه لا فه يروژ له ديپاچهيدا نووسيوه ني: «دهبي بزاني زمانى ئه سلى ئه و «صحايف منزله» بپراي بپراي خزمابه تي به زهند و په هله وي و فارسي دهرييه وه نيه به لكوو له گهل هيچ زمانىكي ناسراوي تابه فه جوداكاني ئه م سهردهمه نيسبه تي نيه.» هينده هه يه مه لا فه يروژ نه ي گوته دهساتير ساخته كاري مرؤفيكي ته قله باز بي. له هه موو جيگه دا به تام و بو ناوي دهبات به كتيبي پيروژ و رووپه ره ي ئاسماني داده ني تاكوو له ئيران وه هايان زاني كه وا به راستي دهساتير له نووسينه كاني ئيراني كوئه وه هاوتاي ئاقيستايه. زمانيشي يادگارتيكه له روژگاري تيپه ريو. ئه مه يه ده بينين نووسه راني سهرده مي «ناصرالدين شاه» بو ئه وه ي شتيكي نوئ بخه نه بازار دهستيان دايه تالان كردني دهساتير به لام هيچ يه كيكيان له خو ي نه پرسى ئايا ئه گهر دهساتير راست و دروسته بوچي تاكه يه ك فرههنگي پئش «برهات قاطع» زمانى دهساتيربان ياد نه كردوو؟ بوچي له شيعري شاعيرانى پئش خويان

يه كينك لهو وشانه دهرنه كهوتوو؟ بوچي له ههزاران كتيبى هونراوه و پهخشان قسه يه ك له باره ي
«مهآباد، جى افرام، شاي كليو، ياسان» نه گوتراوه؟ بوچي دهساتير خوي بهر له چاپ كردنى
له هيچ كوييه ك ناو و نيشانيكى نه بووه؟

«محمد تقى خان» به نازناوى «حكيم» و نووسه رى «گنج دانش» هيچ به دلدا نه هاتوو كه
دهساتير ساخته ي بابايه كى ته قله باز و نابه كارين، بويه له باره يه وه دهنووسى: «دهساتير ناوى
كتيبيكى تاسمانييه كه بو «مهآباد» ي يه كه م پيغه مبهريان (مه به ست ئاباديه كانه) هاتوته خوار و
به جوړه زمانيك نووسراوه تيگه ييشتنى مومكين نييه و ساسانى پينجه م وه رى گيړاوه ته سه ر
پارسى كوڼ و له «توحيد و تجريد و حكمت و طاعت» ددهوى و بريتييه له چوارده رووپه ره
«صحيفة» كه بو چوارده مه زنه پياو نازل بووه و له به نده رى بو مياى چاپ كراوه و وه گيړدراوه ته
سه ر ئينگليزى و بو ئيرانيان ناردوو و وشه كانيشى له گه لدايه [واته ته رجه مه كراون]. خاوه نى
«برهان» ديتوويه تى و هه نديك له وشه كانى وه رگرتوو [ذكر كردوه] ئيستا به رده سته و بابته تى
هوشپه سهندي تيدا زوره و لاي پارسيان گه ليك خو شه ويسته و ريژى لى دهنين» من خوم [پوور
داوود] سهد وشه ي دهساتيرم هه لبارد و ته ماشاى ئه و فره هه نگانم كرد كه له ده ستمدان، هيچ
كاميكم لهو وشانه تيدا نه ديتن. له مانه «لغت فرس اسدى» كه له سه ده ي پينجه مى ك.
نووسيوه تى. «فرنگ جهانگيرى» كه جمال الدين حسين به ناوى جيهانگيرى پاشاى هيند له
1017 به نه نجامى گه ياندوو. «فرهنگ مجمع الفرس سرورى» كه محمد قاسم كورى حاجى
محمد الكاشى سرورى له زه مانى شا عه باسى گه وره ي صفوى كو ي كردوته وه. «فرهنگ رشيدى»
كه عبدالرشيد كورى عبدالغفور الحسينى المدنى التتوى له سالى 1064 له هيند نووسيوه تى كه
له وده مه دا محمد حسين بن خلف التبريزى له 1062 هه ر له هيند «برهان قاطع» ي نووسيوه.

ههروه ها هيچ يه كينك لهو سهد وشه يه م لهو شانامه يه دا كه Woltt رينكى خستوو نه دوزيه وه و
له ناو ئاقيستا و په هله وى و پازهنديش تووشى تا كينكى نه بووم. به لام هه مووم له «برهان قاطع» دا
دوزيه وه و ديتم هه رگيز ناوى ده ساتيريان له گه لدا ناهينى هه رچه ند گومانم نييه له وه دا كه
نووسه رى برهان قاطع هه مووى له ده ساتير هه لگرتوونه ته وه. نووسه رى برهان قاطع دهر به ستي
دروستى و نادروستى وشه نه بووه هه رچى په يداى كردوو خستوونيه ته فره هه نگه كه يه وه، ئه وه نده
هيزه شى نه بووه وشه كانى توركى و عه ربه ي و هيندى له يه كدى جودا بكاته وه وه يا ئه و وشانه ي بنج
و ره گى فارسىيان هه يه له وشه ي ساخته بنا سيته وه.

نووسهري دهساتير بۆ وشهسازي چهندين شيوازي به كارهيناوه: بۆ ههنديك وشه مهعناي تازهي داناوه: ئامبغ كه بهواتاي «امبزش - تيكهل كردن» له دهساتيردا بۆته «حهقيقهت - راستي» «امبغى - راستهكى». «يوزه» توولهي راوه بۆته «تفتيش - پشكنين»... و هي ديكهش. بۆ ههندي وشه عهري بهي وشه فارسي سازداوه وهك: «خانه اباد - خانهي ئاوهدان» بهرانبهري «بيت المعصور - كعبه» و «هرسويه پادشاهان - پاشاياني ههرايه» له جيي «ملوك الطوائف» و «كنور - كون وهر» بۆ «فاعل - كارا» و «چشميده - چاويتراو» بۆ «منظور» و «برش ديد - بريني ديتن» بۆ «قطع نظر»... يهك رستهي وشهكاني له مهفهوومي عهري بهيه وهه هاتوه وهك «رويش - ئهوهتي» بۆ «هويه» و «راست پوش - كافر» و «افراستان» «ههروراستان» عالم علوي» و «فسردهشهر - علم سفلي» و «نخستين انداز» «يه كه م ئه اندازه» «بديهيه» ههنديك له وشهكاني له ربي بيك گرتن «قياس» وهه سازداوه. له «خورشيد» وهه وشه «هورشيد و ماهشيد» ي دروست كر دووه. له زور وشه فارسيديا پيتي يه كه م وهيا دوايي قرتاندووه ياخود پيتيكي به سه ره وهه و هيا كو تاي يه وهه ناوه و وشه ديكه ي لي هه لبه ستوون: «نيواره» كه تيروكي نان كردنه و «وردنه» شي پي ده لين له ده ساتيردا بۆته «نيور، نيوار» به لام به واتاي جو. «باستان» بۆته «باس» به واتاي «كوئينه» له بهرانبهري «حادث». وشه «چم = واته» پيتيكي «ر» ي پيوه نووساوه و «چمر» به واتاي ئاشكرا و پهيدا. وشه «همه - هه موو» نيشانه ي نه في «أ» ي چۆته سه ر بۆته «اهمه - ئه همه» به واتاي ناته واو.. هي ديكهش زور. به م شيوازه نووسهري دهساتير ورپنه كاني خو ي خستۆته قابلي وشه و رسته ي ئاسانه وهه و به زماني سه رده مي ساسانياني له قه له م داوه. بۆ هيچ وشه يه ك په كي نه كه وتووه. جاره ها بۆ وشه يه كي عهري بهي چهنديكي داتاشيوه به نموونه: «هر آينه بود، هر آينه هستي، ناچار باش، باگزير باش، ناچار هست، گرور فرتاش» هه مووي به واتاي «واجب الوجود» و «شايسته هستي، شايسته بود، ناور فرتاش» له جيي «ممکن الوجود».

له ده ساتيردا زور وشه ي هينديش ده ديتري وه كوو وشه كاني فارسي سه ر و پي و دهستي شكاهه و واتايه كي ديكه يان پي دراوه.

[ئيره به دواوه پوور داوود 16 دير له وشه ي جو روا جو ري ساخته كراوي ده ساتير ده هينيتته وه كه له فارسي و هيندي و عهري بهي و هيچه داتاشراون.. پيوستم نه ديت له چه ند نموونه يه ك به ولاوه راگويزم بۆ ئيره كانه چونكه كه س پييان ده وله مه ند نابي. م. محمه د]

- اوچيز
- پازتازی
- فراتین
- روزستان
- نمشته
- نوله
- نواد
- وندسار
- یمینه
- حقیقت و هامیت
- جزئی
- گفت - اسمانی
- اهل حرفت
- عقیده
- کلام
- زبان
- نقطه و صط دائرة
- معده..

گوتمان له برهان قاطع سهدان لهو وشانه یادکراون و ناوی دهساتیریان له گه‌لدا نه‌هاتوه. وه‌ک ده‌شانین له‌م فهره‌نگه‌دا بۆ هیچ وشه‌یه‌ک شایه‌د نه‌هینراوه‌ته‌وه. له‌به‌رئمه‌ ناسینه‌وه‌ی وشه‌ی ساخته بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی مایه‌یان نییه زۆر زه‌حمه‌ته. «رضا قلیخان هیدایت» له فهره‌نگه‌که‌ی خۆی «انجمن ارای ناصری» وه‌کوو خاوه‌نی برهان قاطع سهدان وشه‌ی ده‌ساتیری یادکردووه به‌لام هه‌رچه‌نده له‌ ئاست هیندیک وشه‌دا ده‌لی له‌ ده‌ساتیر وه‌یا له‌ برهان قاطعه‌وه وه‌رگیراون، له زۆر وشه‌دا نه‌ ناوی ده‌ساتیر نه‌ هی برهان قاطع ناهینتی. ئه‌لبه‌ت بۆ هیچ یه‌کێک له‌و وشه‌ ساختانه‌ش شایه‌دیکی نییه. رضا قلیخان به‌رانبه‌ر وشه‌ی «فرسنداج» ده‌نووسی: «به‌هه‌رچی پیره‌ویکه‌ری پیغه‌مبه‌ران هه‌یه ده‌گوتری. له‌ فهره‌نگی ده‌ساتیر وه‌ها نووسراوه. زۆر وشه‌ی که‌ له‌ جهانگیری و سروری و رشیدی و برهان په‌یدانین له‌ فهره‌نگی ده‌ساتیر ناوه‌ کۆنه‌کانی پارسیان به‌ ده‌ست که‌وتوووه و نووسراوه..» کاتیک رضا قلیخان فهره‌نگی خۆی ده‌نووسی ده‌ساتیر به‌یارمه‌تی مه‌لا فه‌یروژ ب‌لا‌وبووبۆوه. رضا قلیخانیش وه‌کوو سهدان له‌ نووسه‌ره‌ هاوچه‌رخه‌کانی خۆی ده‌ساتیری به‌ نامه‌ی دینی ئیرانی کۆن ده‌ناسی و له‌ زه‌مینیه‌ی یادکردنی و‌رینه‌کانی پتر له‌ برهان که‌مه‌ری هیممه‌تی به‌ستبوو و له‌ هه‌ندئ جیگه‌دا هه‌له‌ی برهانی راست کردۆته‌وه و هه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌ساتیری ئاسمانیه‌وه‌ نرخ و واتای ئه‌وانه‌ی چه‌سپ کردوه. زۆر جیی داخه‌ که‌ برهان قاطع و انجمن ارا له‌ ئیران سه‌رنج راکیش بوون به‌لام فهره‌نگی جهانگیری و مجمع الفرس سروری که‌ باشترین فهره‌نگن به‌لاوه‌ نراون. ئه‌م گوتاره‌ جیی ره‌خنه‌گرتن له‌ برهان قاطعی تیدا نابیته‌وه، جگه‌ له‌ ده‌ساتیر وشه‌ نادرسته‌کانی برهانی پترن له‌وه‌ی لیره‌دا بگونجین.

بينگومان برهان له مهيداني رهواج دان به وشه‌ي دهساتير له پيشه‌وه ديت، بهلام هويه‌كي كه ټه و زمانه و وشانه‌ي به‌راډه‌ي قبول گهياند مه‌لا فه‌يروزه چونكه پيدا هه‌لگوتني ټه و له دهساتير وه‌هاي كرد كه سانيكي له زمانه كونه‌كاني ئيران ټاگادار نه‌بوون متمانه بكنه كه ټه م نامه‌يه يادگار يكن گرانمايه‌ي روزه‌گاري تپه‌ريو و ميراتيكي پيروزي پيشينانه.

وه‌ك ده‌زاني چهند كه‌س له دوسته زاناکانم خه‌ريكي گرد‌كردنه‌وه‌ي فه‌ره‌نگي فارسين. ټوميد ده‌كړئ له هه‌ر كوټيه‌ك تووشي وشه‌ي دهساتيري بوون، بنووسن كه هي دهساتيرن و ساخته‌ن چونكه ټه‌گه‌ر ټه‌مه نه‌كهن له دوا روزه‌دا ټه و وشانه يه‌خه‌گيري خه‌لق ده‌بن، فوللرس vullers له فه‌ره‌نگي فارسي و لاتيني خويدا كه له چه‌ندين فه‌ره‌نگه‌وه پيكي هيناوه له هه‌موو شويتنيك كه له وشه‌يه‌كي دهساتيري نيشان دايي نووسيوه‌تي هي برهان قاطع و راگوټسته‌يه له دهساتير، به جوړيک كه روزه‌لات ناساني ټه‌وروپا له و گه‌زه‌نده دوورن. له ټه‌نجامدا ده‌بي به‌سه‌رقسه‌كانمه‌وه بنيم:

وشه‌كاني دهساتير كه دزه‌ي بو ناو فارسي كردوه زوريان له ته‌فسيري نامه‌ي ټاسماني سه‌ر به «فرجيشور» ساساني پينجه‌مه، ټه و پيغه‌مبه‌ره‌ي كه خودا پي ده‌فهرموي: «ووم تباليس ارجم فرجيشوريك هورانگ زاهد» واته «وه له توخي ټو هه‌ميشه پيغه‌مه‌ريک ده‌ميتني». نامه‌ي ټاسماني ساساني پينجه‌م به «پرتوستان- پرتوستان» ناوده‌بري.

با ټه‌وه‌ش بليم كه زماني مه‌تني دهساتير بريتيه له:

يه‌كه‌م: يه‌ك مست له وشه‌ي وه‌رگه‌راوي فارسي و عه‌ره‌بي و هيندي وه‌ك: چمين = چونين (وه‌ها). ټام = فام (پاشگره وه‌ك زردفام) زمير = زمين. چار = چهار (چوار). پنډم = پنجم. سنجم = ششم. سفدم = هفتم. دشمير = دشمن [سي دي‌ري ديكه‌ش له و جوړه وشانه. م. محهمهد].

دووه‌م: له و وشانه‌ي كه به‌هيچ ره‌مل و ټوستورلاييك نازاندرئ چين و له كوټوه هاتوون وه‌ك: جاگفري = بيداري (به‌خه‌به‌ري). پليز = نخست (يه‌كه‌م). فرداب = پرتو (تيشك). جمساش = نور (رونكي). گاپ = سايه. هيرتاسيام = ټيرانيان، نوراخ = يونان. كليار = آندوه (غه‌م). شليده = فرزانه (زانا، زيړه‌ك، پاك نژاد...).

نموونه‌يه‌ك له كار (فعل): هوزاميدن = په‌نابردن. شالندن = زانين. آدن = بوون. كمدن = كردن. انتامانيدن = انجامانيدن (ټه‌نجام پي دان). زاهدن = مان. وختن = گوتن و هي ديكه‌ش..

جگه له وهی که ئەم چاوگانه به پیتی چاوگی فارسی به دال و نون [وختن = گفتن به تێ و نونه] دروست بوون، له گهردانیشتدا وه کوو کاری فارسیین. لێره شدا دیاره که نووسهاری دهساتیر بیتیکی له زمانه کۆنه کان وهرگرتوووه ئه وهنده هۆشهشی نه بووه بۆ ئەم زمانه ساختهیه ریزمانیکی ساختهش دابنێ. وه کوو دهزانی چاوگ له زمانی ئافیتستا و فورسی هه خامه نشی و له سانسکریتدا که به خوشکی زمانه کۆنه کانی ئیران ده ناسرێ وه نه بوو وه ک چاوگی په هلهوی هه ر به «تن» و وه ک چاوگی فارسی هه ر به «تن، دن» کۆتایی بیت به لکو وه ک کۆنه زمانه کانی هیندی - ئه وروپایی و وه ک ئیستا که ی زمانی ئینگلیزی ده شیا به هه ر حه رفیک «دهنگیک» کۆتایی بیت.

ههروهها له زمانی کۆنی ئافیتستا و فارسی و سانسکریت کار (فعل) وه ک کاری فارسی [نوئ] گهردان نه ده کران.

ئججا فارسی نوئ ته گه ریشه ی به مه تنی ده ساتیریشه وه نه به سترایته وه که گۆیا به ر له هه زاران ملیون سال به سه ر «فرجیشوران» دا دابه زیوه، به لکوو به ته فسیره که یه وه به سترایته وه که گۆیا له زه مانێ «خسرو پرویز» به ته نجام گه یشتوووه، خو ئیمه له باره ی زه مان و زمانی ئه وه ده ورانه [بایی لیککردنه وه ی راستی و درۆ] به له دیمان هه یه.

لێره دا ده بی ئه وه ش بلین که زمانی ده ساتیر خه تی تایبه تیشی نییه و به ئه لفبیتکه ی فارسی ئیستا که نووسراوه، ئەمه ش عاجباتیه کی کتیبه که یه. نووسهاری ده ساتیر بی هیچ ده ستوور و قانون وشه په ککه وه ته کانی په هلهوی هه لبژاردوو ته فسیری پی نووسیوه. له ناواخنی دیاره ده ساتیر له هیند نووسراوه و نووسه ریشی ره نگه به ئه سلێ زه رده شتی بووبی به لام له ئایینی دیرین رووی هه لگێراوه ته وه و به زه رده شت خو ی ده لی: «جم ده ساتیر کانی له ونی = جزده ساتیر کاری نکنی. جگه له ده ساتیر کاریک نه که ی.» ئەمه یه ده ساتیر، کتیبه کی به ر له 120 سال له نامه کانی دینی ئیران حساب کراوه و زمانیشی به فارسی پیشکه وتوو وه رگه راوه ئەمما راستیه که ی سووکی کردنیکه به ئیران و زمانی فارسی.

به مه دا گو تاره که ته واو ده بی. له ژیریه وه ده نووسی: «ته ماشای رووپه ره 329 ی ئەم کتیبه ش بکه ن» له و رووپه ره یه دا سه ره ناوی «ملحقات» (پاشکۆکان) چه ند کورته نووسین و تیبینی به دوا خویدا ده هینی. یه که م جار له شه ش رووپه ردا به باسی ده ساتیر دیته وه، به دریزی باسی ئه و به لگانه ده کات که دانه ری ده ساتیر ده بی ئه و «ادزکیوان» به بی که پیشتر ناوی هات و له «دبستان المذاهب» ناوی ئه و و موعجیزاتی و ناو و ئاکاری پیره وه کانی به زوری هاتوه که ئەمه ش هه ر به لگه یه بۆ ئه وه ی که نووسهاری «بستان المذاهب» یه یه کیک له و گرووپه ی به

دوا ئازهر كه يوان كه وتوون و بو دهساتير خهبتاون. پوور داوود لهو پاشكوويه دا ههلهيه كي خوئي راست دهكاتهوه كه له گوټاري دهساتيردا بو تهوه چوو بوو كه دانهري «دبستان المذاهب» محسن فاني بيت. دهلي: له رووپه ره 28، له گوټاري دساتير نووسهري «دبستان المذاهب» م محسن فاني داناوه، تهمهش ههلهيه كه كه له پياويكي ئينگليز «sir w- jones» هوه به خهلفي گهيشه و ده ميكيشه راست كراوتهوه به لام من به درهنگه وه زانيم. له دبستان المذاهب ناويكي محسن فاني هاتوه و له زاري تهوه وه باسيكي يه ك له شاگرداني اذركيوان گيتر اراوتهوه ئيتر بههله له وه وه محسن فاني به نووسهري دبستان زانراوه. دانهري دبستان نه ناسران به لام له ناوه روكي را دياره كه ميكي پيش سالي 1027 ك. له هيند هاتوته دنيا. به گهنجي چوته «اكبر اباد- اكره- aqra» و له كشمير و لاهوري رابواردوه و سه فهري بو تيران كردوه و چوته مشهد و .. و .. له نيوان سالي 1064 و 1067 دبستان المذاهبي نووسيوه و له سالي 1081 له پازدهمين سالي حاكمايه تي اورنگ زيب مردوه. وه ك خوئي دهلي: «خرادو قرشيدو ردوبهمن و خرمند» ي له patna و «موبذ هوشيار دوم، سروش، خودا جوي» له كشمير ديتووه. تهو كتيبانه ي كه نووسهري دبستان ناويان دهبات و تهو مه به ستانه ي ليانته وه نه قل دهكات هه مووي له نووسينه كاني اذركيوان و شاگرده كاني تهون وه ك كتيبانه كاني: آميغستان، دساتير، اخترستان، جشن سده، سرودمستان، جام كيخسرو، شارستان چهارچمن، زردست افشار، نوش دارو، سکنگين، بزنگاه ارژنگ ماني و هي تریش. چوار دانه لهو نامانه كه «دساتيرو جام كيخسرو و شارستاني چهارچمن و زردست افشار» ن هه ن و له هيند چاپ كراون. ناوي نووسهري دبستان له ياداشتیک به «موبذ شاه، يا خود، ملا موبذ» هاتوه [له پهراويزدا دهلي سهيري ئينسيكلوپيدي ئيسلام TOMI بکه] .. هتد .. هتد ..